

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-14C/38/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117214797
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Rovňánková
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1117214797.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Silviou Rovňánkovou v právnej veci žalobkyne: S.. I.. I. H., T.. XX.XX.XXXX, H. Y. C. G. XXX, zastúpená: Advokátska kancelária Mišík, s.r.o., so sídlom Bajkalská 21/A, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Račianska 71, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti nároku na náhradu škody vo výške 384,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 384,01 eur od 13.05.2017 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 791,64 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 791,64 eur od 13.05.2017 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobkyni sa proti žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34,68 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 16.06.2017 sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 1.175,65 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z. nesprávnym úradným postupom.

2. Žalobkyňa svoj nárok odôvodnila na tom skutkovom základe, že dňa 01.10.2009 podala ako oprávnená na Exekútorský úrad v Bratislave súdneho exekútora N.. V. T. návrh na vykonanie exekúcie, predmetom ktorej bolo vymożenie platobnej povinnosti voči povinnej C.. Z. S. spočívajúce v úhrade sumy 9.441,74 eur s príslušenstvom z titulu náhrady trov konania priznanej žalobkyni právoplatným a vykonateľným uznesením Okresného súdu Bratislava I, č. k. 9C/280/1992 - 638 zo dňa 21.04.2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4Co/221/2008, 4Co/222/2008 zo dňa 25.02.2009 (ďalej len „Uznesenie“). Uznesenie bolo dňa 08.07.2009 opatrené doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, podľa ktorej Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.05.2009 a vykonateľnosť dňa 25.05.2009. Na základe podaného návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie v prospech súdneho exekútora N.. V. T.. Poverený súdny exekútor vydal dňa 21.10.2009 upovedomenie o začatí exekúcie č. EX 455/2009 - 2, ktoré riadne doručil povinnej. Povinná podala námietky proti exekúcii, v ktorých namietla, že exekučný titul nie je právoplatný a vykonateľný, nakoľko jej uznesenie Krajského súdu v Bratislave nebolo doručené. Uznesením zo dňa 05.02.2010, č. k. 3Er/893/2009 - 32 Okresný súd Bratislava I zamietol námietky povinnej proti exekúcii. Na podnet povinnej podal generálny prokurátor mimoriadne dovolanie, na základe ktorého bolo vydané uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 3/2011 zo dňa 28.03.2012, ktorým najvyšší súd dovolaniu vyhovel, zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava I a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 18.12.2012, č. k. 3Er/893/2009 - 62 námietkam povinnej proti upovedomeniu o začatí

exekúcie vyhovel, a to z dôvodu, že žalobkyňa v čase podania návrhu nedisponovala vykonateľným exekučným titulom, na podklade ktorého by bolo možné viesť exekúciu. Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 3Er/893/2009 - 69 zo dňa 26.02.2013 zastavil exekučné konanie a zároveň žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť súdному exekútorovi N.. V. T. trovy exekúcie vo výške 34,80 eur a povinnosť zaplatiť povinnej náhradu trov konania vo výške 566,- eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 304,60 eur. Žalobkyňa podala proti uzneseniu odvolanie v časti uloženej povinnosti uhradiť povinnej náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30.04.2013, č. k. 18CoE/126/2013 - 86 zmenil uznesenie okresného súdu v časti výroku o trovách tak, že zaviazal oprávnenú uhradiť povinnej k rukám právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 304,60 eur. Na podnet povinnej podal generálny prokurátor mimoriadne dovolanie, na základe ktorého bolo vydané uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6EMCdo 5/2013 zo dňa 22.01.2014, ktorým najvyšší súd dovolaniu vyhovel, zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.04.2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30.05.2014, č. k. 18CoE/115/2014 - 119 potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 3Er 893/2009 - 69 zo dňa 26.02.2013 v časti, v ktorej bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť povinnej náhradu trov konania vo výške 566,- eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 304,60 eur, zároveň uložil povinnosť žalobkyni zaplatiť povinnej náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v nákladoch za právne zastúpenie advokátom vo výške 255,64 eur. Na Exekútorskom úrade v Bratislave, súdneho exekútora N.. D. X., bolo pod sp. zn. EX 4789/2014 vedené exekučné konanie o vymoženie pohľadávky vo výške 791,64 eur s príslušenstvom v prospech Z. S. ako oprávnenej proti žalobkyni ako povinnej, a to na podklade uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.02.2013, č. k. 3Er 893/2009 - 69 a uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.05.2014, č. k. 18CoE/115/2014 - 119 ako exekučného titulu, zmysle ktorého bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť Z. S. ako oprávnenej náhradu trov konania vo výške 566,- eur, náhradu trov odvolacieho konania vo výške 255,- eur; exekučné konanie vedené Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 49Er/3747/2014. V predmetnom exekučnom konaní došlo k vymoženiu pohľadávky s príslušenstvom a trovami exekúcie spolu vo výške 1.175,65 eur. Vymožená suma pozostáva z istiny vymoženej pohľadávky v sume 791,64 eur, trov exekúcie právneho zastúpenia v sume 81,03 eur, trov exekúcie oprávnenej v sume 27,80 eur a trov exekúcie v sume 275,28 eur.

3. Vzhľadom na to, že Krajský súd v Bratislave nedoručil riadne povinnej uznesenie č. k. 4Co/221/2008, 4Co/222/2008 zo dňa 25.02.2009 a následne Okresný súd Bratislava I nesprávne opatril exekučný titul doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, v dôsledku čoho rozhodnutie, na podklade ktorého žalobkyňa žiadala vykonať exekúciu, nebolo v čase začatia exekučného konania vykonateľné, teda nebolo spôsobilé byť exekučným titulom, vznikla žalobkyni povinnosť zaplatiť Z. S. ako oprávnenej náhradu trov konania a nahradiť trovy exekúcie. Žalobkyňa ako poškodená listom zo dňa 08.11.2016 požiadala žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. O výsledku predbežného prerokovania nároku žalovaný informoval žalobkyňu listom zo dňa 09.05.2017, pričom žiadosti vyhovené nebolo.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 07.06.2018 poukázal na potrebu preukázania existencie zákonných podmienok (existencia škody, nesprávneho úradného postupu, ako aj príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom), aby mohla byť vyvodená objektívna zodpovednosť štátu za prípadný nesprávny úradný postup. Mal za to, že žalobkyňa neobjasňuje v žalobe dôvod uplatnenia náhrady majetkovej škody údajne vzniknutej v exekučnom konaní sp. zn. EX 4789/2014, pričom zmätočne poukazuje na nesprávny úradný postup Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/280/1992, keď súd nedoručil riadne žalovanej uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.02.2009 a nesprávne opatril doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia zo dňa 21.04.2008, č. k. 9C/280/1992 - 638 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.02.2009, sp. zn. 4Co/221/2008, 4Co/222/2008, v dôsledku čoho predmetný exekučný titul nebol vykonateľný. Zo skutkových okolností prípadu žalobkyne podľa názoru žalovaného vyplýva, že exekučné konanie sp. zn. EX 4789/2014 bolo realizované v prospech oprávnenej Z. S. proti povinnej (žalobkyni) a to na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 3Er/893/2009 zo dňa 26.02.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č. k. 18CoE/115/2014 - 119 zo dňa 30.05.2014 (právoplatné a vykonateľné dňa 30.08.2014). Dňa 12.11.2014 vydal Okresný súd Bratislava III (exekučný súd) poverenie č. 5103 136167, ktorým poveril vedením exekúcie súdneho exekútora I.. D. X.. Exekučný súd uznesením č. k. 49Er 3747/2014 - 37 zo dňa 12.10.2015 povolil odklad exekúcie sp. zn. EX 4789/2014 (49Er 3747/2014) na dobu do právoplatného rozhodnutia v konaní o ústavnej sťažnosti povinnej (žalobkyne) v rámci konania na Ústavnom súde SR vedenom pod sp. zn. Rvp/13930/2014 a zároveň uznesením č. k. 49Er 3747/2014 - 36 zo dňa 12.10.2015 zamietol námietky povinnej (žalobkyne) proti exekúcii. Sťažnosť žalobkyne bola

uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 523/2015 zo dňa 20.10.2015 odmietnutá pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie. Vzhľadom na to, že pominula prekážka výkonu exekúcie, následne pokračoval súdny exekútor I.. D. X. vo výkone exekúcie, pričom dňa 30.09.2016 vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke na sumu 1.175,65 eur. Exekučné konanie sp. zn. EX 4789/2014 (49Er 3747/2014) sa skončilo vymožením vymáhanej pohľadávky, vrátane trov exekúcie a exekučný spis bol prerađený do archívu. Z uvedeného podľa názoru žalovaného vyplýva, že označené exekučné konanie bolo vedené v súlade s Exekučným poriadkom, a to na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu (čo v konečnom dôsledku verifikoval aj exekučný súd vydaním poverenia na vykonanie exekúcie), preto v prípade žalobkyne neexistuje nesprávny úradný postup vo vzťahu k exekučnému konaniu sp. zn. EX 4789/2014 (49Er 3747/2014). Nespokojnosť samotnej žalobkyne s uznesením Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 3Er/893/2009 zo dňa 26.02.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č. k. 18 Co s/115/2014 - 119 zo dňa 30.05.2014, v žiadnom prípade nemôže zakladať nesprávny úradný postup, tak ako to tendenčne tvrdí žalobkyňa.

5. Pre úplnosť žalovaný poukázal na skutočnosť, že hoci žalobkyňa v podanej žalobe poukazuje na nesprávny úradný postup pri vyznačení doložky právoplatnosti a vykonateľnosti na uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21.04.2008, č. k. 9C/280/1992 - 638 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.02.2009, sp. zn. 4Co/221/2008, 4Co/222/2008, z hľadiska časovej následnosti jednotlivých úkonov je zrejme, že namietaný postup Okresného súdu Bratislava I pri vyznačení doložky právoplatnosti a vykonateľnosti nevedol a ani nemohol viesť k exekučnému konaniu sp. zn. EX 4789/2014 (49Er 3747/2014), v ktorom mala žalobkyňa údajne vzniknúť škoda vo výške 1.175,65 eur s príslušenstvom.

6. Žalovaný dal do pozornosti, že žalobkyňa sa z totožného titulu, t. j. nesprávneho úradného postupu označených súdov na rovnakom skutkovom základe domáhala náhrady škody v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 17C/54/2015, pričom v predmetnom konaní bola žaloba zamietnutá.

7. K existencii škody žalovaný uviedol, že žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu majetkovej škody v sume 1.175,65 eur s príslušenstvom, pozostávajúcu z istiny vo výške 791,64 eur, trov exekúcie právneho zástupcu vo výške 81,03 eur, trov exekúcie oprávnenej vo výške 27,70 eur a trov exekúcie vo výške 275,28 eur, ktorá predstavuje sumu vymoženú v rámci exekučného konania sp. zn. EX 4789/2014. Podľa názoru žalovaného žalobkyňou formulovaná škoda nemohla vzniknúť v príčinnej súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom. Žalovaný zdôraznil, že podanie návrhu na vykonanie exekúcie nie je zákonným následkom právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia súdu. Tomu musí v rámci dispozičnej zásady, ktorou je vykonávacie (exekučné) konanie prísne viazané, pristúpiť rozhodnutie veriteľa uplatniť si priznané právo v exekučnom konaní. Preto ani vznik povinnosti žalobkyne zaplatiť vymáhanú sumu v rámci exekučného konania EX 4789/2014 nebol a ani nemohol byť priamym následkom namietaného nesprávneho úradného postupu. Naopak k nútenému výkonu súdom právoplatne uloženéj povinnosti voči žalobkyňi došlo výlučne z dôvodu, že žalobkyňa si dobrovoľne nespĺnila svoju povinnosť ani v lehote danej súdom, čím si sama zavinila začatie exekúcie a zároveň porušila tzv. prevenčnú povinnosť v zmysle ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu žalovaný považoval žalobkyňou uplatnený nárok na náhradu majetkovej škody vo výške 1.175,65 eur za špekulatívny, založený na ničím nepreukázaných domnienkach a preto je podľa jeho názoru potrebné ho ako neopodstatnený zamietnuť. Exekučné konanie sp. zn. EX 4789/2014 bolo vedené na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu a v súlade s exekučným poriadkom, preto v žiadnom prípade nemožno podľa žalovaného dospieť k záveru o vzniku škody v súvislosti s predmetnou exekúciou. Žalovaný vzhľadom na svoju argumentáciu navrhol súdu konanie pre prekážku litispendencie zastaviť, alternatívne žalobu zamietnuť z dôvodu nenaplnenia zákonom požadovaných podmienok zodpovednosti štátu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z..

8. Žalobkyňa na argumentáciu žalovaného reagovala podaním zo dňa 06.11.2018, v ktorom uviedla, že v žalobe opísala komplexný skutkový stav veci, z ktorého je zrejme, že Krajský súd v Bratislave nedoručil riadne C.. Z. S. uznesenie č. k. 4Co/221/2008, 4Co/222/2008 zo dňa 25.02.2009 a následne Okresný súd Bratislava I nesprávne opatril exekučný titul (uznesenie Okresného súdu Bratislava I, č. k. 9C/280/1992 - 638 zo dňa 21.04.2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/221/2008, 4Co/222/2008 zo dňa 25.02.2009) doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, v dôsledku čoho rozhodnutie, na podklade ktorého žalobkyňa žiadala vykonanie exekúcie, nebolo v čase začatia exekučného konania vykonateľné, teda nebolo spôsobilé byť exekučným titulom, čím vznikla žalobkyňi povinnosť zaplatiť C.. Z. S. na podklade uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.02.2013, č. k. 3Er/893/2009 - 69 a uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.05.2014, č. k. 18CoE/115/2014 - 119 náhradu trov konania, pričom uvedená pohľadávka bola vymožená v rámci exekúcie sp. zn. EX

4789/2014 (49Er/3747/2014) s príslušenstvom a trovami exekúcie spolu v sume 1.175,65 eur. Žalobkyňa mala za to, že v danom prípade sú splnené všetky predpoklady pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, vrátane príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Poukázala na to, že žalobkyňa využila svoje právo a riadiac sa nesprávne vyznačenou doložkou právoplatnosti na exekučnom titule, iniciovala exekučné konanie. Žalobkyňa ani pri zachovaní starostlivosti riadneho hospodára nemohla a nemala ako vedieť, že k vyznačeniu doložky právoplatnosti došlo v dôsledku nesprávneho úradného postupu Krajského súdu v Bratislave a Okresného súdu Bratislava I. V uvedenom prípade bola naplnená požiadavka vzťahu príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani škoda, nakoľko nebyť pochybenia v podobe nesprávneho doručovania, ako aj vyznačenia doložky právoplatnosti a vykonateľnosti, žalobkyňa by neiniciovala exekučné konanie, respektíve by v ňom nebola povinná znášať trovy, na ktoré bola zaviazaná v dôsledku zastavenia exekúcie. Príčinou vzniku škody na strane žalobkyne je pochybenie Krajského súdu v Bratislave a Okresného súdu Bratislava I pri doručovaní a vyznačovaní doložky právoplatnosti a vykonateľnosti, pričom vzťah príčiny a následku je priamy a bezprostredný. Nebyť označeného nesprávneho úradného postupu, nevznikla by žalobkyňi povinnosť nahradiť Z. S. tie trovy konania, ktoré boli vymožené od žalobkyne v rámci exekúcie s príslušenstvom a trovami exekúcie, a teda by nevznikla žalobkyňi skutočná škoda vo výške 1.175,65 eur.

9. K prekážke litispendencie žalobkyňa uviedla, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 17C/54/2015 sa žalobkyňa domáhala náhrady škody vo výške 304,60 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia Z. S. v zmysle uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.02.2013, č. k. 3Er/893/2009 - 69, potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.05.2014, č. k. 18CoE/115/2014 - 119. V rámci prebiehajúceho konania sa žalobkyňa voči žalovanému domáha náhrady škody vo výške 1.175,65 eur, ktorá pozostáva z náhrady trov konania vo výške 566,- eur podľa uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.02.2013, č. k. 3Er/893/2009 - 69, potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.05.2014, č. k. 18CoE/115/2014 - 119, náhrady trov odvolacieho konania vo výške 225,64 eur, v zmysle uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.05.2014, č. k. 18CoE/115/2014 - 119, ako aj trov exekúcie právneho zástupcu v sume 81,03 eur, trov exekúcie oprávnenej v sume 27,70 eur a trov exekúcie v sume 275,28 eur. Z uvedeného je zrejmé, že v rámci konaní vedených na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 17C/54/2015 a sp. zn. 14C/38/2017 absentuje totožnosť predmetu konania ako základný predpoklad vzniku prekážky litispendencie. V predmetných konaniach síce vystupujú rovnakí účastníci a žalobkyňa odvodzuje svoj uplatnený nárok od obdobných skutkových okolností, avšak petit je odlišný.

10. Žalobkyňa týmto podaním zároveň upravila petit žaloby v časti príslušenstva, žiadala okrem uplatnenej istiny priznať aj v žalobe uplatnený, ale nevyčíslený, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.175,65 eur od 13.05.2017 do zaplatenia.

11. Žalovaný nevyužil svoje procesné právo a nepredložil súdu v stanovenej lehote žiadne ďalšie prostriedky procesnej obrany.

12. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na dňa 20.02.2024, na ktorom sa zúčastnil žalovaný a žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Sporové strany zopakovali svoju podstatnú argumentáciu uvádzanú v písomných podaniach. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že po argumentácii obsiahnutej v písomnom vyjadrení žalovaného žalobkyňa opätovne posúdila svoj uplatňovaný nárok a rozhodla sa vziať žalobu v časti uplatnenej sumy vo výške 384,01 eur späť. Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby vyjadril svoj súhlas. Nakoľko žalobkyňa podaním zo dňa 06.11.2018 navrhla zmenu petitu v časti príslušenstva k uplatnenej istine, súd uznesením na pojednávaní pripustil zmenu petitu v časti príslušenstva, avšak zároveň zohľadnil aj čiastočné späťvzatie žaloby vo vzťahu k istine, z dôvodu správne určenej výšky istiny, s ktorou sa príslušenstvo spája.

13. Vo vzťahu k príčinnej súvislosti žalobkyňa ozrejmla, že svoj nárok si uplatňuje oprávnene na základe rozhodnutia súdu, keďže C.. Z. S. neplnila dobrovoľne, rozhodla sa nárok vymáhať v exekučnom konaní, majú za to, že disponuje vykonateľným rozhodnutím. Žalobkyňa nespôsobilala situáciu, ktorá spočívala v nesprávnom doručovaní a následne vyznačení doložky právoplatnosti a vykonateľnosti na predmetnom rozhodnutí a tak nespôsobilala ani to, že práve z uvedeného dôvodu bolo predmetné exekučné konanie zastavené a jej v súvislosti s tým vznikla povinnosť zaplatiť trovy exekúcie protistrany. Nakoľko žalobkyňa vidí, že neexistuje priama príčinná súvislosť medzi vznikom druhej exekúcie a práve z uvedeného dôvodu žalobkyňa vzala v tejto časti žalobu späť. Hoci prebehol medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody veľký časový priestor, neexistuje tam iný príčinný súvis.

14. Žalovaný namietol, že z dôvodu koncentrácie nie je možné v tomto štádiu konania dopĺňať skutkové tvrdenia. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn.

17C/54/2015, v ktorom žalobkyňa nebola úspešná a mal za to, že žalobkyňa sa snažila túto situáciu zhojiť podaním novej žaloby, pričom túto zmätočnosť v novej žaloby neodstránila. Delegovala na žalovaného akúkoľvek škodu, ktorá jej vznikla nesprávnym úradným postupom, ktorú žalovaný spochybňuje.

15. Žalobkyňa namietla, že v dnešnom prednese neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli uvedené už v žalobe, len tieto tvrdenia precizovala. Poukázala na to, že v označenom súdnom konaní bola žaloba zamietnutá bez toho, aby sa súd zaoberal predmetom sporu.

16. Sporové strany nemali žiadne návrhy na doplnenie dokazovania.

17. Súd vykonal dokazovanie z písomných a ústnych vyjadrení sporových strán, ako aj predložených listinných dôkazov do konania predložených žalobkyňou: uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21.04.2008, č. k. 9C/280/1992 - 638, uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 05.02.2010, č. k. 3Er 893/2009 - 32, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.03.2012, sp. zn. 6MCdo 3/2011, uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 18.12.2012, č. k. 3Er 893/2009 - 62, uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo strán 26.02.2013, č. k. 3Er 893/2009 - 69, uznesenie Krajského súdu Bratislave zo dňa 30.04.2013, č.k. 18CoE/126/2013 - 86, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.01.2014, sp. zn. 6EMCdo 5/2013, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.05.2014, č. k. 18CoE/115/2014 - 119, konečné vyúčtovanie exekučného konania zo dňa 10.10.2016, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 08.11.2016, oznámenie o výsledku predbežného prerokovania zo dňa 09.05.2017, na základe ktorých ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

18. Z uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21.04.2008, č. k. 9 C/280/1992 - 638, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.02.2009, sp. zn. 4Co/221/2008; 4Co/222/2008, právoplatné dňa 20.05.2009 a vykonateľné dňa 25.05.2009, mal súd za preukázané, že súd zaviazal žalobkyňu: Z. S. zaplatiť žalovanej: I. H., trovy konania vo výške 9.441,74 eur (284 442,- Sk).

19. Uznesením zo dňa 05.02.2010, č. k. 3Er 893/2009 - 32, Ex 455/2009, Okresný súd Bratislava I námietky povinnej (Z. S.) proti exekúcii zamietol a uložil jej povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 566,- eur.

20. Uznesením zo dňa 28.03.2012, sp. zn. 6 M Cdo 3/2011, Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 05.02.2010, č. k. 3Er 893/2009 - 32 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že oprávnená (žalobkyňa) podala dňa 01.10.2009 u súdneho exekútora N.. V. T. návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 9.441,74 eur. Súdny exekútor upovedomil povinnú o začatí exekúcie na vymoženie dlžnej sumy, proti ktorému povinná podala námietky, v ktorých poukázala na to, že proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21.04.2008, č. k. 9C/280/1992 - 638, podala odvolanie a nemala vedomosť ako Krajský súd v Bratislave o tomto odvolaní rozhodol. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.02.2009, sp. zn. 4Co/221/2008 a 4Co/222/2008, ktorým malo byť potvrdené označené uznesenie Okresného súdu jej nebolo riadne doručené, pretože v čase doručovania sa v mieste doručovania nezdržovala. Vykonávané rozhodnutie sa tak sa dosiaľ nestalo vykonateľným. Najvyšší súd konštatoval, že „pokiaľ povinný namieta nedostatok riadneho doručenia exekučného titulu, t. j. jeho formálnu nevykonateľnosť, je exekučný súd povinný vykonať šetrenie na túto okolnosť. Exekučný súd nie je viazaný potvrdením o vykonateľnosti, preto je oprávnený sám preskúmať, či rozhodnutie je skutočne vykonateľné. To platí tým viac v štádiu exekučného konania, v ktorom je namietaná spôsobilosť rozhodnutia byť exekučným titulom. Pri skúmaní, či rozhodnutie, na základe, ktorého sa má vykonať exekúcia, bolo povinnému riadne doručené, vychádza zo skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu, v ktorom bolo rozhodnutie vydané, prípadne zo skutočností o okolnostiach doručenia, zistených pomocou šetrenia, ktoré vykonal. Nejde pritom o posudzovanie obsahovej správnosti rozhodnutia, ale o skúmanie jeho formálnej vykonateľnosti. V preskúmvanej veci napriek námietkam povinnej o tom, že jej nebolo riadne doručené uznesenie Krajského súdu, ktorým malo byť rozhodnuté o jej odvolaní proti uzneseniu okresného súdu o uložení povinnosti zaplatiť oprávnenej vymáhanú sumu, pretože sa v čase doručovania v mieste doručenia nezdržovala, nevykonala exekučný súd na túto okolnosť žiadne šetrenie. Tým zaťažil konanie vadou zakladajúcou dôvodnosť podaného mimoriadneho dovolania. Dovolaciemu súdu tak neostalo iné, len napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.“ K posudzovaniu riadneho doručenia rozhodnutia dovolací súd uviedol, že „zákonná konštrukcia umožňujúca náhradné doručenie v zmysle § 47 ods. 2 OSP vychádza z toho, že adresát sa v dobe doručenia (t. j. v konkrétny deň) skutočne zdržuje v mieste doručenia. Aj keď tento pojem nie je výslovne definovaný, zjavne sa jedná o miesto, kde by adresát mohol byť v rozhodnej dobe doručovateľom zastihnutý, a to buď priamo alebo aspoň prostredníctvom upovedomenia o uložení zásielky, ak bolo urobené vhodným spôsobom. Pri doručovaní poštou sa miesto, deň a spôsob doručenia preukazuje zásadne doručenkou, ktorú pošta vracia späť odosielateľovi (odosielajúcejmu súdu). Príslušnou poštou vystavená doručienka zachytáva postup pri

doručovaní, potvrdzuje to, čo je v nej uvedené, pričom tieto údaje sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Tento dôsledok však môže nastať len vo vzťahu k tomu, čo je na doručení skutočne uvedené. Pokiaľ doručenie neobsahuje údaj, že sa adresát v mieste doručenia zdržoval, nie je osvedčené, či táto podmienka náhradného doručenia je splnená. V takom prípade je povinnosťou súdu vykonať šetrenie na zistenie jej splnenia, pričom nie je povinnosťou účastníka, ktorému bolo doručované, navrhnuť dôkazy na preukázanie svojho prípadného tvrdenia, že sa v čase doručovania v mieste doručenia nezdržoval (účastník nemá povinnosť preukazovať opak toho, čo nie je uvedené na doručení, teda o čom neplatí predpoklad pravdivosti. Záver súdu o účinnom náhradnom doručovaní je možný, ak je zistené, že adresát sa v mieste doručenia v čase doručovania zdržoval a mal tak reálnu možnosť dozvedieť sa, že bude vykonaný opätovný pokus o doručenie v deň a hodinu uvedenú v oznámení doručovateľa.“ Záverom dovolací súd poznamenal, že „si je vedomý obtiažnosti, ba až prakticky nemožnosti zisťovania podmienok pre uplatnenie fikcie náhradného doručenia, spočívajúcej v zdržovaní sa adresáta písomnosti v mieste doručenia pri prvom neúspešnom pokuse o doručenie. Pokiaľ však táto okolnosť zostáva legislatívou nepovšimnutá, potom pri nesplnení tejto podmienky, nevyhnutnej pre využitie zákonnej konštrukcie náhradného doručenia neostáva súdu iné, než doručiť písomnosť určenú do vlastných rúk inými zákonom stanovenými spôsobmi“.

21. Uznesením zo dňa 18.12.2012, č. k. 3Er 893/2009 - 62, Okresný súd Bratislava I vyhovel námietkam povinnej (Z. S.T.) proti upovedomeniu o začatí exekúcie.

22. Uznesením zo dňa 26.02.2013, č. k. 3Er 893/2009 - 69, Okresný súd Bratislava I exekučné konanie zastavil, uložil oprávnenému (I. H.) povinnosť zaplatiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi vo výške 34,80 eur a náhradu trov konania oprávnenej vo výške 566,- eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 304,60 eur.

23. Uznesením zo dňa 30.04.2013, č. k. 18CoE/126/2013 - 86 Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.02.2013, č. k. 3Er 893/2009 - 69, v časti výroku o trovách konania zmenil tak, že zaviazal oprávneného (I. H.) uhradiť povinnému k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 304,60 eur.

24. Uznesením zo dňa 22.01.2014, sp. zn. 6 EMCdo 5/2013, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.04.2013, č. k. 18CoE/126/2013 - 86, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

25. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30.05.2014, č. k. 18CoE/115/2014 - 119, uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.02.2013, č. k. 3Er 893/2009 - 69, potvrdil a zaviazal oprávneného (I. H.) zaplatiť povinnému náhradu trov odvolacieho konania vo výške 225,64 eur.

26. Z konečného vyúčtovania exekučného konania EX 4789/2014 - 49, zo dňa 10.10.2016, mal súd za preukázané, že v rámci označeného exekučného konania boli vymožené: istina vo výške 791,64 eur; trovy exekúcie právneho zástupcu vo výške 81,03 eur; trovy exekúcie oprávneného vo výške 27,70 eur; trovy exekúcie celkom vo výške 275,28 eur. Celkom vymožené tak bolo spolu 1.175,65 eur.

27. Žalobkyňa listom zo dňa 08.11.2016 požiadala žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Žalovaný listom zo dňa 09.05.2017 posúdil predmetnú žiadosť ako nedôvodnú.

28. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

29. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 20.02.2024 vzala žalobu v časti nároku na náhradu škody vo výške 384,01 eur späť, návrh ktorý zdôvodnila tým, že po posúdení argumentácie žalovaného v jeho písomnom podaní žalobkyňa dospela k záveru o absencii priamej príčinnej súvislosti medzi vznikom škody v uvedenej výške a nesprávnym úradným postupom. Žalovaný vyslovil súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby na pojednávaní dňa 20.02.2024. Súd vyhovel návrhu žalobkyne a konanie v časti nároku na náhradu škody vo výške 384,01 eur spolu s príslušenstvom v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil.

30. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, účinný do 30.06.2023 (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci, nesprávnym úradným postupom. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

31. V prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o objektívnu zodpovednosť za predpokladu súčasného splnenia troch podmienok - existencia nezákonného rozhodnutia orgánu štátu alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím či nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci má povahu objektívnej zodpovednosti, t. j. zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Zákon nepozná ani žiadny liberačný dôvod, na základe ktorého by bolo možné tejto zodpovednosti sa zbaviť.

32. Prvotnou podmienkou pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je existencia nesprávneho úradného postupu. V zmysle konštantnej judikatúry sa za nesprávny úradný postup považuje konanie štátneho orgánu, pri ktorom porušil právnymi normami predpísané pravidlá. Spravidla ide o postup, úkony, ktoré s rozhodovacou činnosťou priamo nesúviseli, avšak nie je vylúčené, aby bola škoda spôsobená postupom uskutočneným aj v rámci rozhodovacej činnosti, za predpokladu, že úkony nesprávneho úradného postupu priamo k vydaniu rozhodnutia nevedú a bezprostredne sa v obsahu rozhodnutia neprejavia. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj iná činnosť orgánu štátu alebo iné vady v spôsobe vedenia konania, ako i zbytočné prietahy v súdnom konaní. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie (nie však samotné vydanie rozhodnutia), lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote. Podľa konkrétnych okolností toho ktorého prípadu môže však ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku vyplývajúceho z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Úradný postup nie je spravidla možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností a jeho správnosť je potrebné posudzovať i z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje.

33. V prejednávanej spore sa žalobkyňa od žalovaného domáhala náhrady majetkovej škody, ktorá jej mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Krajského súdu v Bratislave, ktorý pochybil pri doručovaní uznesenia zo dňa 25.02.2009, sp. zn. 4Co/221/2008, 4Co/222/2008 C.. Z. S. ako povinnej v exekučnom konaní a následne nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava I, ktorý opatril exekučný titul doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti.

34. Pochybenie pri doručovaní rozhodnutia krajského súdu konštatoval Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení zo dňa 28.03.2012, sp. zn. 6 M Cdo 3/2011, ktorý síce pripustil, že zisťovanie podmienok pre uplatnenie fikcie náhradného doručenia, spočívajúcej v zdržovaní sa adresáta písomnosti v mieste doručenia pri prvom neúspešnom pokuse o doručenie, je veľmi obtiažné, ba až prakticky nemožné, avšak zároveň uviedol, že pokiaľ táto okolnosť nie je legislatívne vyriešená, pri nesplnení podmienky nevyhnutnej pre využitie zákonnej konštrukcie náhradného doručovania v zmysle vtedy platného § 47 ods. 2 OSP, mal súd doručiť písomnosť určenú do vlastných rúk inými zákonom stanovenými spôsobmi. Z uvedeného tak jednoznačne vyplýva, že nesprávny úradný postup pri doručovaní uznesenia krajského súdu bol konštatovaný nadriadeným orgánom.

35. Súd má prvý predpoklad pre priznanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. za splnený.

36. Ďalšou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu je preukázanie vzniku škody a jej výšky.

37. Žalobkyňa, majúca za to, že disponuje právoplatným a vykonateľným rozhodnutím (uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21.04.2008, č. k. 9C/280/1992 - 638, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.02.2009, sp. zn. 4Co/221/2008, 4Co/222/2008), ktorým súd priznal žalobkyni (v právnom postavení žalovanej) proti Z. S. nárok na náhradu trov konania vo výške 9.441,74 eur, pohľadávka ktorá nebola C.. Z. S. zaplatená v rozhodnutí stanovenej lehote, podala návrh na vykonanie exekúcie na Exekútorický úrad v Bratislave, súdneho exekútora N.. V. T.. V rámci exekučného konania sa C.. Z. S. bránila podaním námietok proti exekúcii, v rámci ktorých namietla nedoručenie uznesenia krajského súdu. O námietkach rozhodol Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 05.02.2010, č. k. 3Er 893/2009-32 tak, že námietky povinnej proti exekúcii zamietol. Po zrušení a vrátení veci na ďalšie konanie uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.03.2012, sp. zn. 6 M Cdo 3/2011 z dôvodu procesného pochybenia pri nesprávnom doručovaní predmetného rozhodnutia, v dôsledku čoho rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a nemohlo tak byť exekučným titulom, Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 18.12.2012, č. k. 3 Er 893/2009 - 62 námietkam povinnej proti upovedomeniu o začatí exekúcie vyhovel a uznesením zo dňa 26.02.2013, sp. zn. 3Er 893/2009 - 69 exekučné konanie zastavil. Zároveň okresný súd posledným z označených rozhodnutí rozhodol aj o povinnosti žalobkyne zaplatiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi N.. V. T. vo výške 34,80 eur; povinnej (C.. Z. S.T.) náhradu trov konania vo výške 566,- eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 304,60 eur. Žalobkyňa využila svoje procesné právo a proti výroku o trovách podala odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30.04.2013, č. k. 18CoE/126/2013 - 86 tak, že v časti výroku o trovách napadnuté uznesenie zmenil a zaviazal žalobkyňu uhradiť povinnej náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 304,60 eur. O mimoriadnom dovolaní podanom generálnym prokurátorom na podnet povinnej proti označenému rozhodnutiu krajského súdu, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 22.01.2014, sp. zn. 6 EMCdo 5/2013, tak, že napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu uznesením zo dňa 30.05.2014, č. k. 18CoE/115/2014 - 119, uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.02.2013, č. k. 3Er/893/2009 - 69, potvrdil a zaviazal žalobkyňu zaplatiť povinnej náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v nákladoch za právne zastúpenie advokátom vo výške 225,64 eur.

38. Súd konštatuje, že žiadna z vyššie uvedených skutkových okolností tvrdených žalobkyňou v konaní nebola sporná.

39. Žalobkyňa si uplatnila náhradu škody, ktorá predstavuje náhradu trov exekučného konania, na zaplatenie ktorých bola uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.02.2013, č. k. 3Er 893/2009 - 69 (vo výške 566 eur - trovy konania povinnej) a uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.05.2014, č. k. 18CoE/115/2014 - 119 (vo výške 225,64 eur - trovy odvolacieho konania spočívajúce v nákladoch za právne zastúpenie advokátom povinnej) zaviazaná. Reálny úbytok na majetku žalobkyne mal súd za preukázaný konečným vyúčtovaním exekučného konania vedené Exekútorickým úradom v Bratislave, súdnym exekútorom I.. D.M. X., pod EX 4789/2014 - 49. Predmetné exekučné konanie bolo iniciované C.. Z. S. po tom, ako žalobkyňa odmietla dobrovoľne plniť na základe právoplatného rozhodnutia súdu, pričom zmyslom takéhoto postupu podľa žalobkyne bola jej obrana v rámci označeného exekučného konania všetkými dostupnými opravnými prostriedkami, keďže rozhodnutie súdu o povinnosti zaplatiť trovy exekučného konania, ktoré iniciovala na základe v tom čase právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, považovala za nespravodlivé.

40. V právnej teórii sa vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku.

Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.10.2010, sp. zn. 3 Cdo 130/2010).

41. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmovou poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku; časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (porovnaj R 21/1992). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Atribútom príčinnej súvislosti je „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

42. Jedinou spornou okolnosťou prejednávaného sporu bola podľa názoru žalovaného absencia príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, ktorá mala vzniknúť žalobkyňi v rámci exekučného konania vedené pod sp. zn. EX 4789/2014. Súd má za to, že aj keď žalobkyňa v žalobe na viacerých miestach predmetné exekučné konanie uvádza, vychádzajúc z repliky žalobkyne a následne aj z jej vyjadrenia prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní dňa 20.02.2024 možno vyvodiť jednoznačný záver, že žalobkyňa exekučné konanie sp. zn. EX 4789/2014 uvádza na dokreslenie skutkových okolností, ktoré viedli ku škode, ktorú si žalobkyňa v konaní uplatnila. Sama si bola vedomá skutočnosti, že označené exekučné konanie bolo vedené voči nej z dôvodu, že pohľadávku vzniknutú C.. Z. S. na základe dvoch právoplatných rozhodnutí súdu nezaplatila v stanovenej lehote. Dôvody, ktoré ju k tomu viedli, súd uviedol v bode 39. rozsudku. Zo žiadneho tvrdenia žalobkyne jednoznačne nevyplýva, že by si žalobkyňa svoj nárok uplatnila práve a len v súvislosti s exekučným konaním, ktoré bolo vedené proti jej osobe. Žalobkyňa v žalobe bezpochyby popísala skutkové okolnosti, od ktorých nárok v tomto konaní odvodzuje, a to nesprávne doručovanie uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.02.2009, čo malo za následok nesprávne vyznačenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21.04.2008, č. k. 9C/280/1992 - 638. Súd bezprostrednú príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody vzhladol práve v okolnosti, že pokiaľ by žalobkyňa na základe nesprávneho doručovania uznesenia a následne nesprávneho vyznačenia doložky právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia nepodala návrh na vykonanie exekúcie, nebola by zaviazaná na zaplatenie trov exekúcie, exekúcia ktorá bola v konečnom dôsledku zastavená práve z dôvodu absencie správneho doručenia uznesenia povinnej, a teda vyhovneniu námietok proti uzneseniu o začatí exekúcie, čo malo za následok neúspech žalobkyne ako oprávnenej v označenom exekučnom konaní.

43. Súd mal v konaní za preukázané kumulatívne splnenie všetkých troch základných predpokladov na priznanie nároku na náhradu škody voči štátu a preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 791,64 eur.

44. Podľa § 16 ods. 4 posledná veta zákona č. 514/2003 Z. z., ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. Žalobkyňa si žalobou, doplnenou podaním zo dňa 06.11.2018, zároveň uplatnila aj nárok na zákonný úrok z omeškania z uplatnenej istiny od 13.05.2017 do zaplatenia. Žiadosťou zo dňa 08.11.2016 žalobkyňa požiadala žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, pričom žalovaný nárok žalobkyne neuznal a listom zo dňa 09.05.2017 oznámil žalovanej, že žiadosť vyhodnotil ako nedôvodnú.

46. Žalovaný je v omeškaní so splnením peňažného dlhu v súvislosti s uplatnenou výškou majetkovej škody najskôr dňom oznámenia výsledku predbežného prerokovania nároku, ktorým žiadosti nevyhovel, čiže dňom 09.05.2017, preto žalobkyňa ako poškodenej vznikol nárok na úrok z omeškania. Žalobkyňa si nárok uplatnila až odo dňa 13.05.2017, súd návrhu žalobkyne vyhovel a takto uplatnené príslušenstvo žalobkyňa priznal.

47. Žalovaný v priebehu konania namieta prekážku začatého konania, keď uviedol, že žalobkyňa si na rovnakom skutkovom základe uplatnila nárok aj v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod spisovou značkou 17C/54/2015.

48. Nedostatkom podmienky súdneho konania je i prekážka začatého konania (litispendencia), ktorá bráni tomu, aby na súde prebiehalo iné konanie v tej istej veci. Táto prekážka vzniká (je daná), ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo.

49. Súd z úradnej povinnosti skúmajúc prekážku konania pripojil súdny spis sp. zn. 17C/54/2015, z obsahu ktorého zistil, že žalobkyňa S.. I.. I. H., T.. XX.XX.XXXX, sa proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, domáha nároku na náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Žalobkyňa sa na tom istom skutkovom základe domáhala náhrady škody vo výške 304,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 304,60 eur od 25.07.2013 do zaplatenia. Uplatnený nárok zodpovedá žalobkyňou zaplatenej náhrade trov právneho zastúpenia povinnej Z. S., na ktoré bola žalobkyňa zaviazaná uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.04.2013, č. k. 18CoE/126/2013 - 86. Okresný súd Bratislava I rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobkyne zo dňa 20.10.2017, č. k. 17 C/54/2015 - 237, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 25.07.2018, č. k. po 6Co/162/2018 - 270, právoplatné dňa 10.08.2018. Súd konštatuje, že v posudzovaných konaniach vystupujú totožné strany sporu, pričom žalobkyňa svoj nárok odvodzuje od totožných skutkových tvrdení, avšak domáha sa náhrady škody, ktorá jej vznikla vydaním iných súdnych rozhodnutí v exekučnom konaní 3Er 893/2009 - 32. Súd vyvodil záver, že v danom prípade neexistuje prekážka litispendencie.

50. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

57. Súd pri rozhodnutí o zastavení konania rozhoduje vždy i o náhrade trov konania, pričom nie je viazaný návrhmi strán sporu. Súd, ak zastavuje konanie, musí sa nevyhnutne pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zaoberať tým, ktorá strana zavinila, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie zastavenia konania sa pritom posudzuje z procesného hľadiska, čo znamená podľa procesného výsledku. Tam, kde bolo zastavenie konania stranou sporu zavinené, súd prizná protistrane nárok na náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložila na uplatnenie resp. bránenie práva. Rozhodnutie o náhrade trov konania ovláda zásada úspechu v konaní, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Termín zavinenie je potrebné posudzovať vo vzťahu k príčinnej súvislosti, kde príčinou je správanie strany sporu, a teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí žaloby. Späťvzatie žaloby je procesný úkon žalobcu voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa ďalej nekonalo a o veci meritórne nerozhodlo. Vo vzťahu k žalobcovi nie je súd oprávnený skúmať, aké dôvody žalobcu viedli k takémuto dispozitívnemu úkonu, keďže v prípade späťvzatia žaloby je povinnosťou súdu skúmať iba to, či žalovaný má vážne dôvody nesúhlasiť so späťvzatím žaloby, v dôsledku ktorého v prípade zastavenia konania, by mohol utrpieť nejakú ujmu alebo byť ukrátený na svojich právach. Otázkou, či a ktorá strana zavinila zastavenie konania môže súd posudzovať čisto z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, nakoľko by išlo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej i po zastavení konania.

58. Vzhľadom k tomu, že dôvodom zastavenia konania v časti uplatneného nároku bolo späťvzatie žaloby žalobkyňou, ktoré zdôvodnila tým, že opätovne posúdila svoj uplatnený nárok po oboznámení sa s argumentáciou žalovaného uvádzanou vo vyjadrení k žalobe, pričom dospela k záveru, že časť uplatneného nároku nie je v príčinnej súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom. Je teda zrejmé, že zastavenie konania v časti nároku na zaplatenie sumy vo výške 384,01 eur zapríčinila žalobkyňa.

59. O trovách konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobkyňa sa žalobou pôvodne domáhala nároku na zaplatenie sumy vo výške 1.175,65 eur; úspešná bola v

časti uplatneného nároku vo výške 791,64 eur; v časti nároku 384,01 eur bolo konanie zastavené z dôvodov na strane žalobkyne, preto v tejto časti možno pripísať úspech žalovanému. Procesný úspech žalobkyne v konaní predstavuje 67,34% ($791,64 / 1.175,65 \times 100$) a procesný úspech žalovaného v konaní predstavuje 32,66% ($384,01 / 1.175,65 \times 100$). Celkový úspech žalobkyne tak predstavuje 34,68 % ($67,34 - 32,66$). O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením v zákonnej lehote.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.